

Jr 17,5 – 10 Mt 5,1 – 12 **L 6,17 – 26 Ježíšova blahoslavenství a běda**

Sestry a bratři,

Ježíšova známá Blahoslavenství jsou v evangeliích zaznamenána na dvou místech – v Mt evangeliu v 5. kap. a v L evangeliu v 6. kap. /oboje jsme dnes z NZ slyšeli/. Blahoslavenství známe i ze své liturgie, máme je zhudebněná v její 1. části a obměňujeme je podle církevního roku.

V Mt evangeliu jsou Ježíšova Blahoslavenství součástí jeho **kázání na hoře**. Učedníci a za nimi veliký zástup lidí z různých krajin vystoupili se svým Pánem na horu v Galileji – skalnatý pahorek nedaleko Galilejského jezera. Vystoupali vzhůru, nahoru, symbolicky blíže k Bohu, aby pod mocí Ježíšova kázání směli nahlédnout do výšin Božího království a zakusili ve svém srdci jeho blízkost. Na této hoře Blahoslavenství stojí dnes kostel s půdorysem osmistěnu – podle osmera Mt blahoslavenství. Na každé z osmi stěn je v různých jazycích napsáno jedno blahoslavenství.

V L evangeliu jsou Blahoslavenství zapsána naopak v **kázání na rovině** (L 6,17). Pán Ježíš zůstává se svými učedníky a mnoha dalšími lidmi dole na rovině, zůstává s obyčejnými lidmi při zemi. Oslovuje učedníky uprostřed tohoto světa chudoby a bohatství, pláče a smíchu, hladu a přesycenosti, strádání i dostatku. Podobně se naše víra i my sami – naše životy pohybují mezi výšinami Božího království a přízemní, náročnou realitou tohoto světa.

Co znamená ono Ježíšovo BLAZE? Kdo jsou ti blahoslavení? Biblický význam tohoto slova nevyjadřuje subjektivní pocit; to znamená, že se ti lidé sami vůbec nemusí cítit šťastně, spokojeně, blaženě (vždyť někteří pláčou, jsou pronásledováni apod.). Jsou to lidé **u Boha** blahoslavení, tedy **Bohem** chváleni, vyzdviženi a nakonec také odměněni (jak zní v každém blahoslavenství). Nezáleží na momentálních osobních pocitech a už vůbec ne na mínění druhých lidí o nich. Blahoslavení, o kterých mluví Ježíš, jsou lidé **milí Bohu**. A současně ti, kteří tomu důvěřují, věří, že budou nasyceni, že se budou radovat a smát, dokonce že už nyní je jejich Boží království!

V Lukášově evangeliu čtyřem Blahoslavenstvím – „blaze vám“ zrcadlovitě odpovídá čtyřikrát vyslovené „Běda“. Tomu můžeme rozumět jako varování, napomenutí, výstraže. Ve svém původním významu jde v řeckém originále o citoslovce „ach“, „oj“. Bědování je naříkání. Proto nemusíme Ježíšovo čtyřikrát vyslovené „běda“ chápat jako výhružku, nýbrž jako Ježíšův nářek, projev lítosti a zármutku. Ježíšovi je líto lidí, kteří se natolik zabydleli v tomto světě, aniž by

hledali nějaký duchovní přesah, duchovní hodnoty, že nemají perspektivu z hlediska Kristova evangelia lásky a služby. Takoví lidé se soustřeďují jen na časný úspěch a vlastní prospěch, chtějí být všemi vyzdvihováni a chváleni. Už nyní se jim dostává potěšení a lidských odměn. Ale Bohem chváleni nejsou a odměněni nebudou.

Sestry a bratři, kéž jsme zahrnuti mezi ty pokorné a důvěřující, kteří jsou Bohem chváleni – kéž se i nás týká ono „Blaze, blaze vám“. Vždyť ona úžasná zaslíbení se vztahují na nás už nyní, v tomto životě. Už zde a nyní jsme Kristem potěšováni, syceni, obohacováni, posilováni, docházíme Božího odpuštění a milosrdenství. Už tady na zemi, ve svých životech smíme zakoušet radost z Boží blízkosti, která bude v plnosti v Božím království. Amen.

Jindřiška Buttová / Praha 4 Krč, 13. 2. 2022 /